

گرامی باد اول ماه مه، روز جهانی طبقه کارگر

اول ماه مه امسال در شرایطی فرا می‌رسد که آگاهی، انسجام و سازماندهی طبقه کارگر نسبت به سال قبل در سطحی متعالی‌تر، عمیق‌تر و پروسعت‌تر قرار دارد.

این تعالی، انسجام و گستردگی آگاهی طبقه کارگر از خودش، از دشمنان رنگارنگ و آینده‌ی تابناک‌اش ناشی از عواملی است که در سطح جامعه جهانی، بر هم اثر می‌گذارند و روند اوضاع را تعیین می‌کنند. این عوامل کدامند:

۱- بازارهای جهان محدود است و حرص و طمع سرمایه‌داری امپریالیستی شده نامحدود. ناشی از این دو معضل متضاد، رقابت درونی کنسرن‌های عظیم بین‌المللی شدت می‌یابد که برای به سر انجام رساندن آن در درجه اول بخش‌هایی از طبقه کارگر را در میداين و جنگ‌های نیابتی قربانی می‌کنند. خانه‌هاشان را بر سرشان اوار می‌کنند و با انواع و اقسام سلاح‌های بیولوژیک، این طبقه و بخش‌های دیگری از مردم زحمتکش و اقشار میانه را دوچار بلايی خانمان سوز می‌نمایند. در جنگ جهانی دوم، هواپیماهای بمب افکن انگلیسی و آمریکائی و فرانسوی، در تهاجم به آلمان مناطق کارگر نشین را در شهرهای صنعتی بمباران می‌کردند تا با تلف شدن نیروی کار صنایع آلمان تخریب شود.

۲- سرمایه‌داری در طول تاریخ منهوس‌اش گسترش بازاریش را همیشه با تشدد استثمار کارگران همراه کرده است. به همین جهت هر سال، هر روز و ساعتی که از عمر سرمایه‌داری می‌گذرد، فشارش بر طبقه کارگر همه جانبه‌تر و استثمارش غیر قابل تحمل‌تر می‌گردد.

۳- در یک سال اخیر وقایعی در جهان اتفاق افتاده است که از یک جانب توازن نیروهای بزرگ امپریالیستی مثل آمریکا، چین، روسیه و اتحادیه اروپا و ژاپن را مثل پرده سینما در معرض دید طبقه کارگر گذاشت و ماهیت جاه طلبانه، دغلكارانه، فاسد و جبون آن‌ها را به خوبی نمایاند.

مهمترین این وقایع،

الف- فرار آمریکا از افغانستان بود که فرتوتی، زبونی و روند افول این ابرقدرت امپریالیستی را به مردم جهان نمایاند، تضاد امپریالیست‌های اروپائی را با آن تشدید کرد، اوضاع مساعد برای امپریالیست چین در خاورمیانه و جهان به وجود آورد و تغییرات ژرفی در مناسبات نیروها در خاورمیانه گردید.

ب- تهاجم امپریالیسم روسیه به اوکراین است. این تهاجم بر پایه دو سیاست طمعکارانه امپریالیستی صورت گرفت. اول- از سال‌های ۱۹۹۰ که اتحاد جماهیر شوروی متلاشی گردید و تا به امروز که روسیه به اقتصاد خود سر و سامانی داده است، همیشه با هدف گسترش نفوذ خود در کشورهای سابق اتحاد شوروی و کسب سرکردگی مجدد بر آن‌ها و گسترش بازارهای بین‌المللی، سیاست بین‌المللی خود را تعیین کرده است. دوم- امپریالیسم آمریکا با هدف محاصره روسیه، نفوذ در آن و تجزیه این کشور امپریالیستی و محاصره تنگاتنگ چین، توسط ناتو، کشورهای سابقا درون اتحاد شوروی را به انقیاد خود در آورده و بر گسترش ناتو تلاش و کوشش پیگیرانه‌ای را اعمال می‌نماید.

درگیری روسیه و اوکراین، بسیاری از کشورهای اروپائی را به نظامی‌تر شدن خود تشویق کرد. در عین حال به شرکت‌های عظیم بین‌المللی اسلحه، مواد غذایی و داروئی و غیره این امکان را داد تا با ایجاد قطعی مصنوعی و گرانی ساختگی، استثمار طبقه کارگر را با در ابعاد بی سابقه بگسترانند. سبب معیشت کارگران و زحمتکشان کوچک و کوچکتر می‌شود، فقر گسترش می‌یابد، فحشا، اعتیاد، قتل و درگیری‌های بی پایان، پهنای جامعه را می‌گیرد. تشدید تورم را می‌توان در واقعیت‌های زیر به خوبی مشاهده کرد.

شاخص قیمت مصرف کننده در:

- آلمان؛ در ۳۰ مارس ۲۰۲۲: ۷,۳٪ بیش از مارس ۲۰۲۱ و ۲,۵٪ بیش از ماه گذشته.

- انگلستان؛ در مارس ۲۰۲۱: ۰,۷٪ و در مارس ۲۰۲۲: ۷٪

- فرانسه؛ در ژانویه ۲۰۲۱: ۰,۵٪ و در مارس ۲۰۲۲: ۵,۱۱٪

- هند؛ در آوریل ۲۰۲۱: ۴,۲۳٪ و در آوریل ۲۰۲۲: ۷٪

این‌ها نمونه‌هایی هستند از تورم افسار گسیخته و مصنوعی در کل جامع بشری.

از قبل این همه مصائب و ستم‌های روزافزون که بر مردم زحمتکش روا می‌گردد، میلیارد‌ها دلار بر سرمایه کنسرن‌های اسلحه ساز، کنسرن‌های محترک بین‌المللی مواد غذایی و کنسرن‌های عظیم بین‌المللی دارو ساز و غیره اضافه گردیده است.

جنگ در اوکراین ادامه خواهد یافت. نتیجه‌ی تا به حال آن علاوه بر مصائب فوق، کشته شدن هزاران اوکراینی و روسی و آوارگی میلیون‌ها اوکراینی در کشورشان و در سطح جهانی است. شهرهای اوکراین به مخروبه‌های برگشت ناپذیر تبدیل گردیده و کلیه زیرساخت‌های کشور نابود شده‌اند.

بیشترین منافع این درگیری نصیب امپریالیسم آمریکا گردیده و تا کنون صدها میلیارد دلار اسلحه فروخته است. لذا، پرزیدنت بایدن وقتی با پایان جنگ در اوکراین موافقت خواهد کرد که آخرین اوکراینی در این درگیری جان‌اش را از دست داده باشد و آخرین بنیه مالی کشورها به ویژه کشورهای اروپائی صرف خرید اسلحه از آمریکا گردیده باشد مردم زحمتکش و هوشیار جهان به ویژه کارگران صنعتی و مدرن تمام کشورها با چشم خود دیدند که ابرقدرت‌های امپریالیستی برای منافع خود حاضرند میلیاردها انسان را نابود کنند و خم به ابرو نیاورند. دیدند که پشتیبانان غربی به رهبری آمریکا چقدر ترسو، جیون و خیانت کارند.

پرولتاریای کشورها همه این‌ها را شاهد بودند و در اثر تجربه فعالیت تا پای جان کمونیست‌ها، دشمنان قسم خورده‌ی خود را بیشتر شناختند و با دوستان با ثبات خود نیز بیشتر آشنا شدند.

لذا در امسال صفوف طبقه کارگر در سطح بین‌المللی فشرده‌تر، گسترده‌تر، آگاه‌تر و مصمم‌تر خواهد بود. بورژوازی حاکم بر کشورهای مختلف دیگر قادر نخواهند بود کارگران را مخفیانه به بند بکشند، زندانی کنند، شکنجه نمایند و به قتل برسانند. آگاهی پرولتاریای هر کشور، از سرنوشت و فعالیت‌های هم طبقه‌ای‌هایش در دیگر کشورها و پشتیبانی بی دریغی که نثار هم می‌کند، جنایات بورژوازی حاکم بر این کشورها را افشا می‌کند و بر دست‌ان‌اش برای جنایات گسترده تا اندازه‌ای محدود مهار می‌زند.

جمیت قادر به کار جهان بر طبق آمار سال ۲۰۰۹ OECD «۳ میلیارد و ششصد میلیون نفر است که نیمی از آن‌ها یعنی یک میلیارد. هشت صد میلیون نفر فعالند.» از این تعداد حدود ۲۰۰ میلیون نفر را غیر زحمتکشان تشکیل می‌دهد. لذا یک میلیارد و ششصد میلیون نفر کارگر هستند که با خانواده‌هایشان بیش از ۵ میلیون نفر از جمعیت جهان را تشکیل می‌دهد. این نیروی عظیم، متحرک، فعال، مبارزه و از خود گذشته با وجود اکثریت بودن و مبارزه وقفه ناپذیر هنوز در بند نظام سرمایه‌داری است.

آنچه که هنوز نمی‌گذارد نیروی رزمنده‌ی پرولتاریا تمام و کمال آزاد شود و این رودهای خروشان، در روبیدن نظام سرمایه داری از سطح بین‌المللی به سیلی بنیان کن تبدیل شوند، نبود یک انترناسیونال کمونیستی است.

اول ماه مه در ایران

طبقه کارگر ایران یکی از بخش‌های آگاه طبقه کارگر در سطح بین‌المللی است. سه ویژگی برجسته در بین دیگر ویژگی‌های این کشور، چشم را می‌زند:

۱- رژیم سرمایه‌داری حاکم بر ایران، هیچ ابزار دیگری غیر از زندان، شکنجه و اعدام برای فرو نشاندن مبارزات و جنبش نیروهای انقلابی و مترقی کشور ندارد. آن هم نیز به علت این که ترس مردم ریخته، کارآمدی خود را تا درصد بالایی از دست داده است. پایه‌های قدرت رژیم ایران از مدت‌ها پیش لرزان گشته است.

۲- طبقه کارگر ایران یکی از ستم دیده‌ترین، فقیرترین و تحت پیگردترین بخش‌های طبقه کارگر جهان و یکی از پر جنبش‌ترین و مقاوم‌ترین آن‌هاست. جنبش‌های طبقه کارگر، دیگر زحمتکشان و ازادخواهان مترقی از بعد از جنبش سبز، هیچگاه فقط معیشتی نبوده‌اند. به ویژه هر جنبش کارگری در همان نطفه‌ی آغازش با دو خواست معیشتی و سیاسی پا به خیابان می‌گذارد و با سرعت با خواست سرنگونی رژیم به اوج می‌رود و با سرعت از پشتیبانی وسیع جنبش معلمان، زنان، دانش‌آموزان و نیروهای مترقی برخوردار می‌گردد و خود به پشتیبانی آنها می‌رود.

خصوصیت بسیار مثبت و عالی این جنبش‌ها این است که طبقه و اقشار مترقی درگیر با رژیم در تجربه مستقیم و روزانه‌ی خود به ماهیت ایدئولوژی و سیاست‌های رژیم و شکل سازمانی نیروهای مسلح سرکوبگر بیشتر آگاه می‌شوند و با کار بی دریغ کمونیست‌ها و تأثیرات جنبش کارگری بین‌المللی در جنبش طبقه کارگر ایران، هر روز بیشتر به چپ متمایل می‌شوند و در هر تظاهرات و اعتراض نوینی شعار ضد سرمایه‌داری بیشتر در آن نمایان می‌گردد. دقیقاً به علت شرایط ویژه‌ی این دو قطب تضاد است که هر جنبشی سریعاً سراسری می‌شود و درگیری با نیروهای مسلح رژیم احتیاج ناپذیر می‌گردد.

رژیم سرمایه‌داری ایران نمی‌تواند بجز با سرکوب، ارباب و کشتار، مبارزات مردم را بخواباند و آن هم نه با موفقیت کامل. مردم هم دیگر طاقت تحمل استعمار، فقر و مسکن و بی‌پناهی بیشتر را ندارند و از زندان و شکنجه و اعدام نیز نمی‌ترسند. لذا هر جنبش وسیعی در سال‌های اخیر در این کشور به خون کشیده می‌شود. که در اثر آن پایه‌های رژیم

بیشتر می‌لرزد و اراده و آگاهی برای پیشرفت و به دست آوردن سنگرهای جدید در کارگران و مردم انقلابی استوارتر و برزتر می‌گردد.

طبقه کارگر ایران اول ماه مه امسال را در این شرایط جدید بین‌المللی و داخلی، با گستردگی، انسجام و اراده‌ی سترگتری برگزار خواهد کرد. نمونه‌ای از این خواست و اراده را ما در «بیانیه شورای سازماندهی اعتراضات کارگران نفت به مناسبت فرا رسیدن اول ماه مه، روز جهانی کارگر» می‌توانیم دریابیم:

«ما کارگران و ما همه مردم دردهای مشترکی داریم، مطالبات ما کارگران جدای از مطالبات مردم و سایر بخش‌ها نیست. بنابراین ضرورت دارد برای رهایی از این شرایط، مبارزات ما در همه بخش‌ها منسجم و متحد به هم گره بخورد. زمینه‌های آن فراهم است و این همگرایی را در اعتراضات هر روز ما کارگران با معلمان، با بازنشنگان و با بخش‌های مختلف جامعه می‌بینیم. دفاع از زندگی و معیشت و داشتن کرامت انسانی حلقه پیوند همه ما کارگران و ما مردم به یکدیگر است... ما همگی همدرد و هم سخن هستیم پس می‌توانیم و باید کنار هم باشیم. هر اندازه که بتوانیم این پیوندها را مستحکم کنیم و سازمان یافته‌تر عمل نماییم، چشم اندازهای پیش رو برجسته‌تر خواهد بود.»

پیروز باد رزم دوران ساز طبقه کارگر علیه سرمایه‌داری

پیروز باد سوسیالیسم

برقرار باد دیکتاتوری پرولتاریا

نظم کمونیستی

27.4.2022